

Број: 03-02-611-2/2023
Сарајево, 06.06.2024. године

**ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- Представнички дом -
госп. Драган Миоковић, предсједавајући
- Дом народа -
госп. Томислав Мартиновић, предсједавајући

Поштовани,

У складу са чланом IV.Б.3.7.ц) (III) Устава Федерације Босне и Херцеговине, а у вези са чл. 178. и 179. Пословника Представничког дома Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 69/07, 2/08, 26/20 и 13/24) и са чл. 171. и 172. Пословника о раду Дома народа Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 27/03, 21/09 и 24/20), ради разматрања и усвајања, достављам Вам **ПРИЈЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА**, који је утврдила Влада Федерације Босне и Херцеговине на 35. сједници, одржаној 05.06.2024. године.

Приједлог закона се доставља на службеним језицима и писмима Федерације Босне и Херцеговине.

С поштовањем,

Прилог :

- Приједлог закона на српском језику,
- Одредбе закона које се мијењају и допуњују
- Образац број 1а (CD),
- Образац број 2 (CD),
- Образац ИФП НЕ (CD),
- Закон о прекршајима („Службене новине Федерације БиХ“, број: 63/14) (CD)

Цо: **Федерално министарство правде**
госп. Ведран Шкобић, министар

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА

ПРИЈЕДЛОГ

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНAMA И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА

Сарајево, јуни 2024. године

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА

Члан 1.

У Закону о прекршајима ("Службене новине Федерације БиХ", број 63/14), у члану 18. став (2) иза ријечи: "Глава XII под називом „Рокови“"; додају се ријечи: "Глава XIV под називом "Достављање писмена".

Члан 2.

Члан 56. мијења се и гласи:

„Члан 56.
(Уручење прекршајног налога)

- Прекрајни налог састоји се од оригинала и најмање двије копије. Оригинал задржава овлашћени орган у својој евиденцији. Двије копије уручују се окривљеном.
- Прекрајни налог може се уручити окривљеном личним уручењем или уручењем путем поште.“

Члан 3.

Члан 75. мијења се и гласи:

„Члан 75.
(Уручење рјешења)

Суд ће уручити копију рјешења о прекрају личним уручењем или путем поште окривљеном и овлашћеном органу или оштећеном у року од пет дана од дана доношења рјешења о прекрају.“

Члан 4.

У члану 97. ријечи: „шест мјесеци“ замјењују се ријечима: „од три године“.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмога дана од дана објављивања у „Службеним новинама Федерације БиХ“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА

I – УСТАВНИ ОСНОВ

Уставно-правни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана IV. А. 20. (1) д) Устава Федерације Босне и Херцеговине. Наиме, према одредбама члана IV. А. 20. (1) д) Устава Федерације БиХ, Парламент Федерације БиХ надлежан је за доношење закона о вршењу функције федералне власти, из чега произилази да наведена одредба представља уставно-правну основу за његово доношење.

II – РАЗЛОГ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни суд Босне и Херцеговине је у неколико наврата заузимао став о уставности поједињих одредби Закона о прекршајима („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине“, број 63/14), те с тим у вези донио одлуке о допустивости и меритуму број: У-16/21 од 26.05.2022. године и број: У-18/22 од 22.09.2022. године.

Одлуком о допустивости и меритуму број: У-16/21 од 26.05.2022. године утврђено је да дио члана 75. Закона о прекршајима који гласи: „Када је рјешење о прекршају уручено путем поште, сматраће се да је достављање извршено по истеку пет радних дана од дана када је рјешење предано на пошту“ није у складу са чланом II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на право на приступ суду.

Захтјев за оцјену уставности поднесен је од стране Општинског суда у Завидовићима, који је сматрао да напријед цитирани дио члана 75. Закона о прекршајима нема квалитет закона, јер је створена непотребна законска фикција да је самим истеком рока од пет радних дана од дана предаје пошти достава уредна, без обзира да ли је рјешење о прекршају заиста и уручено окривљеном, а то је у супротности с гаранцијама на правично суђење, јер на тај начин врло лако може доћи и до повреде права окривљеног на дјелоторан правни лијек, јер је у ситуацији када суду није враћена доставница, као доказ о уручењу писмена (рјешења о прекршају), створена несигурност да ли је окривљени уопште примио наведено писмено, при чему законска фикција указује да се и у таквој ситуацији достава сматра уредном. Достава извршена на начин како је прописано оспореном одредбом члана 75. Закона о прекршајима може се, сходно одредбама члана 93. Закона о прекршајима оспоравати дјелоторним правним лијеком – приједлогом за поврат у пређашње стање (реституцији ин интегрум), који се подноси у преклузивном року од три мјесеца од дана доношења рјешења о прекршају (члан 94. Закона о прекршајима). Међутим, у ситуацији када окривљеном уопште није уручено рјешење о прекршају, исти неће бити у могућности да поднесе правовремен приједлог за поврат у пређашње стање, јер није нити свјестан да је оглашен одговорним и санкционисан. Окривљени је тиме

лишен могућности улагања дјелотворног правног лијека, те је законска рјешења неопходно измијенити на начин да се окривљеном осигурају гаранције приступа суду из члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Уставни суд Босне и Херцеговине донио је Одлуку о допустивости и меритуму број: У-18/22 од 22.09.2022. године, којом је утврђено да члан 56. став (3) Закона о прекршајима у дијелу који гласи: „Када је прекршајни налог уручен путем поште, сматраће се да је достављање извршено по истеку пет радних дана након што га је овлашћени орган предао на пошту. Када је прекршајни налог остављен на моторном возилу, датум уручења је датум када је остављен на моторном возилу“ није у складу са чланом II/3.e) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у односу на право на приступ суду. Уставни суд Босне и Херцеговине сматра да спорни дио члана 56. став (3) Закона о прекршајима садржи обориву законску претпоставку о уручењу прекршајног налога путем поште: сматраће се да је достављање извршено по истеку пет радних дана након што је овлашћени орган прекршајни налог предао на пошту. Као и код уручења рјешења о прекршају може се очекивати да се у пракси дешавају ситуације у којима окривљени неће бити свјестан почињења прекршаја који му се прекршајним налогом ставља на терет. Прекршајни налог из члана 54. Закона о прекршајима (за разлику од рјешења о прекршају) доноси се без заказивања усменог претреса, тако да је реално могуће да окривљени ни не зна да је учинио прекршај. Свијест о почињеном прекршају има за посљедицу да окривљени или прихвати одговорност за прекршај (члан 57. Закона о прекршајима) или захтијева судску одлуку о прекршајном налогу (члан 59. Закона о прекршајима). Када је прекршајни налог издат због прекршаја који се односи на непрописно паркирање моторног возила (члан 56. став (2) алинеја 3. Закона о прекршајима), овлашћено лице издаје прекршајни налог и оставља га на „сигурном и видљивом мјесту на моторном возилу“, а као датум уручења сматра се датум када је прекршајни налог остављен на моторном возилу. Уставни суд Босне и Херцеговине сматра да овај дио одредбе још неповољније за окривљеног прописује датум уручења прекршајног налога. Наиме, у овом случају се као датум уручења прекршајног налога сматра датум када је он остављен прикачен на моторном возилу. Међутим, ова законска претпоставка о достављању укључује и даљњу претпоставку – да ће окривљени тог истог дана заиста преузети прекршајни налог са свог моторног возила, те одлучити да ли ће прихватити одговорност за прекршај (члан 57. Закона о прекршајима) или ће захтијевати да суд донесе одлуку о прекршају (члан 59. Закона о прекршајима). Ако се са сигурношћу не може чак ни претпоставити да ће окривљени заиста преузети прекршајни налог за који се сматра да је на овакав начин уручен, онда се окривљеном не могу осигурати ни гаранције да ће моћи захтијевати адверсарни поступак пред надлежним судом или да ће моћи користити правни лијек и тражити поврат у пређашње стање (реституцији ин интегрум).

У контексту имплементације наведених одлука Уставног суда Босне и Херцеговине, Влада Федерације Босне и Херцеговине упутила је Парламенту Федерације Босне и Херцеговине Нацрт закона о измјенама и допуни Закона о прекршајима на усвајање. Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине усвојио је на наставку 4. редовне сједнице

одржане дана 21.12.2023. године, а Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине на 3. редовној сједници одржаној дана 31.07.2023. године, у првом читању, предложени Нацрт закона о измјенама и допуни Закона о прекрајима.

III – ЈАВНА РАСПРАВА

Представнички дом Парламента Федерације Босне и Херцеговине усвојио је на наставку 4. редовне сједнице одржане дана 21.12.2023. године, а Дом народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине на 3. редовној сједници одржаној дана 31.07.2023. године, Нацрт закона о измјенама и допуни Закона о прекрајима.

Закључцима оба дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине констатовано је да наведени нацрт закона може послужити као основ за израду Приједлога закона о измјенама и допуни Закона о прекрајима. Федерални министар правде отворио је дана 23.02.2024. године јавну расправу у трајању од 30 дана. Заинтересована јавност је позвана да својим коментарима, приједлозима и сугестијама допринесе јавној расправи с циљем стварања што квалитетнијег законског рјешења. У периоду трајања јавне расправе, Федерално министарство правде међутим није запримило нити један коментар, приједлог или сугестију у вези с Нацртом закона о измјенама и допуни Закона о прекрајима.

У односу на текст Нацрта закона о измјенама и допуни Закона о прекрајима који је у првом читању усвојен у оба дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине, овај приједлог закона о измјенама и допуни Закона о прекрајима садржи и правно рјешење које је у функцији имплементације одлуке о допустивости и меритуму Уставног суда БиХ број: АП-879/14 од 22.12.2016. године:

Одлуком о допустивости и меритуму број: АП-879/14 од 22.12.2016. године Уставни суд Босне и Херцеговине утврдио је повреду права на правично суђење из члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, по апелацији поднесеној од стране М.Ђ. (првоапелант) из Посушја, као одговорног лица у правном лицу „Посушје“ д.о.о. (другоапелант) против Рјешења Кантоналног суда у Широком Бријегу број: 64 0 Пр 024946 13 Пјп од 20.12.2013. године и Рјешења Општинског суда у Широком Бријегу број: 64 0 Пс 024946 12 Пр од 20.09.2013. године. Рјешењем Општинског суда у Широком Бријегу број: 64 0 Пр 024946 12 Пр од 20.09.2013. године првоапелант као одговорно лице код другоапеланта проглашен је одговорним што је 26.04.2012. године у Посушју, контролом ПДВ-а за периоде прецизиране у рјешењу утврђено да је погрешно обрачунат улазни ПДВ у укупном износу од 53.804,00 КМ, а прописана казна за одговорно лице износи 20.000,00 КМ јер је починио прекраје из члана 32. Закона о порезу на додатну вриједност, кажњиво по члану 67. став (2), у вези са ставом (1) тачка 5. истог закона па му је суд примјеном наведених законских прописа, те на основу члана 19. став (3) Закона о прекрајима БиХ и члана 14. Закона о прекрајима ФБиХ изрекао условну осуду којом му је утврђена новчана казна у износу од 20.000,00 КМ и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико

првоапелант у року од једне године од дана правоснажности рјешења не почини нови прекршај. Рјешењем је утврђено да се апелант обавезује да надокнади трошкове прекршајног поступка у износу прецизираним у рјешењу. У образложењу је, између осталог, наведено да је другоапеланту, као правном лицу у којем је првоапелант одговорно лице, рјешењима Управе за индиректно опорезивање Босне и Херцеговине, Регионални центар Мостар (у даљем тексту: Управа) број 04/5/III-17-Д-8-22-3/12 од 29. марта 2012. године које је потврђено рјешењима бр. 04/5/III-17-Д-8-22-3-1/12 од 18. јануара 2013. године и 01/4-УП/II-222/13 од 3. октобра 2013. године, утврђена додатна порезна обавеза за период од 1. маја 2009. године до 31. децембра 2011. године у износу од 53.804,00 КМ, коју апелант није платио сматрајући да је наведени износ пореза требао бити признат као улазни ПДВ за набавку машина и лож уља за пословни простор. Кантонални суд у Широком Бријегу је дана 20.12.2013. године Рјешењем број: 64 0 Пр 024946 13 Пжп одбио је жалбу првоапеланта као неосновану и потврдио првостепено рјешење.

Другоапелант је тужбом пред Судом Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Суд БиХ) покренуо управни спор против Рјешења Управе број 04/5/III-17-Д-8-22-3/1 од 29.03.2012. године које је потврђено рјешењима бр. 04/5/III-17-Д-8-22-3-1/12 од 18. јануара 2013. године и 01/4-УП/II-222/13 од 3.10.2013. године. Суд БиХ је Пресудом број: С1 3 У 014184 13 У од 9.07.2014. године одбио тужбу другоапеланта. Против наведене пресуде другоапелант је поднио Суду БиХ захтјев за преиспитивање судске одлуке. Суд БиХ Пресудом број: С1 3 У 014184 14 Увп од 23.10.2014. године уважио је и преиначио оспорену пресуду на начин да је поништио као незаконита рјешења Управе број: 01/4-УП/II-222/13 од 3.10.2013. године, 04/5/III-17-Д-8-22-3-1/12 од 18.01.2013. године и 04/5/III-17-Д-8-22-3/12 од 29.03.2012. године и предмет вратио првостепеном органу управе на поновни поступак. У поновљеном поступку Управа је донијела Рјешење број: 04/5-2/III-17-Д-8-22-3.1.ИИ.1/12 од 29.04.2015. године којим је након поново проведене контроле ПДВ-а другоапеланту одобрен поврат принудно наплаћених средстава у износу од 96.343,00 КМ и припадајућих камата у износу од 12.575,67 КМ, чиме је фактички утврђено да није било никаквих прекршајних радњи у виду неплаћања обавеза по основу ПДВ-а на страни апеланата. Након што су рјешења Управе поништена и предмет враћен Управи на поновно одлучивање, другоапелант је Општинском суду у Широком Бријегу поднио захтјев за понављање прекршајног поступка, који захтјев је Рјешењем Општинског суда број: 64 0 Пр 024947 12 Пр од 05.01.2015. године одбачен као неблаговремен, имајући у виду да је чланом 97. Закона о прекршајима прописано да се захтјев за понављање поступка може поднijети у року од шест мјесеци од дана правоснажности рјешења о прекршају. Одлука Општинског суда у Широком Бријегу потврђена је Рјешењем Кантоналног суда у Широком Бријегу број: 64 0 Пр 024947 Пжп 2 од 08.04.2015. године. У вези са временским трајањем сви описаних поступака, Уставни суд Босне и Херцеговине констатује да су и пресуда Суда БиХ и ново рјешење управног органа донесени знатно касније у односу на рок од шест мјесеци од дана правоснажности рјешења о прекршају у којем је окривљени, у складу са Законом о прекршајима, могао поднijети захтјев за понављање поступка. Надаље, чланом 96. ст. (4) и (5) Закона о прекршајима као неки од основа за понављање поступка предвиђени су доношење одлуке Уставног суда или Европског суда за људска права којима су у вези с прекршајним поступком утврђена кршења људских права, као и сазнање нових чињеница и доказа који би, да су у вријеме када су прекршајна рјешења донесена

били познати, утицали на другачију одлуку суда у прекршајном поступку. Као нове чињенице и докази могу се несумњиво сматрати и судске одлуке и одлуке управних органа које могу бити донесене у међувремену и којима се укидају одлуке које су представљале основ за доношење прекршајних рјешења. Истовјетна ситуација је и са одлукама Уставног суда и Европског суда за људска права којима се утврђују кршења људских права у тој врсти поступака.

Уставни суд Босне и Херцеговине сматра да одредбе члана 97. Закона о прекршајима којима је прописан рок од шест мјесеци од правоснажности рјешења о прекршају у којем се може захтијевати понављање прекршајног поступка, не кореспондира са збильом у босанско-херцеговачком правосуђу у којем су редовни судови претрпани предметима због чега није реално очекивање законодавца да се судски или, у овом случају и управни поступци, окончају у кратком року од шест мјесеци. Оваквим законским рјешењем није успостављена правична равнотежа између јавних интереса који се штите Законом о прекршајима и интереса појединача у погледу заштите загарантованих људских права и основних слобода. Досадашња законска рјешења нису пружила задовољавајући ниво заштите Уставом Босне и Херцеговине загарантованих људских права, те предложене измене, односно допуна Закона о прекршајима, стварају правни основ који ће омогућити да институт понављања поступка у прекршајном поступку заживи и функционише у складу са реалностима босанскохерцеговачког правосуђа у погледу просјечне дужине трајања судских и управних поступака, као и примјену јединствених, прецизних правила о достављању прекршајних налога и рјешења о прекршају чиме се отклањају инкомпабилности које је својим одлукама констатовао Уставни суд Босне и Херцеговине и осигурава поштивање права на приступ суду и дјелотовран правни лијек.

Слиједом изложеног, разлоги за доношење Закона о изменама и допуни Закона о прекршајима јесу унапређење законских рјешења и њихово усклађивање са свим релевантним одлукама Уставног суда Босне и Херцеговине које се односе на инкомпабилност одредби Закона о прекршајима са Уставом Босне и Херцеговине.

IV – УСКЛАЂЕНОСТ ПРОПИСА С ЕВРОПСКИМ ПРАВНОМ СТЕЧЕВИНОМ

Приликом израде овог закона, Федерално министарство правде је имало у виду Уредбу о Уреду Владе Федерације БиХ за законодавство и усклађеност с прописима Европске уније („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 26/20 и 76/20) и Уредбу о поступку усклађивања законодавства Федерације БиХ с правном стечевином Европске уније („Службене новине Федерације БиХ“, број: 98/16) и у том смислу је извршило анализу европске правне стечевине. Након детаљне и свеобухватне анализе, закључено је да не постоје примарни нити секундарни извори европског права који регулишу предметну материју. Имајући у виду напријед наведено, обрађивач овог закона није у могућности доставити таблицу усклађености.

V – ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ ЗАКОНСКИХ РЈЕШЕЊА

Одредбом члана 1. Закона врши се интервенција на члану 18. став (2) на начин да се одређује да ће се одредбе Главе XIV Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 35/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14 и 74/20) под називом „Достављање писмена“ мутатис мутандис примјењивати у прекршајном поступку.

Чланом 2. Закона мијења се члан 56. Закона о прекршајима на начина да је прописано да се прекршајни налог састоји од оригинала и најмање двије копије, при чему оригинални примјерак задржава овлашћени орган у својој евиденцији, а двије копије се уручују окривљеном. Прекршајни налог се може уручити окривљеном личним уручењем или уручењем путем поште.

Чланом 3. Закона извршена је измена члана 75. Закона о прекршајима на начин да је одређено да ће суд копију рјешења о прекршају окривљеном и овлашћеном органу уручити личним уручењем или путем поште у року од пет дана од дана доношења рјешења о прекршају.

Чланом 4. Закона извршена је измена члана 97. Закона о прекршајима на начин да се сада као рок за подношење захтјева за понављање прекршајног поступка уместо досадашњих шест мјесеци од дана правоснажности рјешења о прекршају прописује рок од три године од дана правоснажности рјешења о прекршају.

Чланом 5. Закона одређено је да исти ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеним новинама Федерације БиХ“.

VI – ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За провођење овог закона није потребно обезбиједити додатна средства у буџету Федерације Босне и Херцеговине.

Одредбе Закона о прекрајима ("Службене новине Федерације БиХ", број: 63/14) које се мијењају, односно допуњују:

Члан 18.

**Примјена одредби Кривичног закона и Закона о кривичном поступку
Федерације Босне и Херцеговине**

(1) Уколико није друкчије прописано одредбама овог закона, слједеће ће се одредбе Кривичног закона примјењивати мутатис мутандис на прекрајаје: чл. 26. и 27. који носе назив "Нужна одбрана" и "Крајња нужда"; чл. 31., 32. и 33. који носе назив "Саучинитељство", "Подстрекавање" и "Помагање", члан 36. под називом "Убројивост"; члан 37. под називом "Умишљај"; члан 38. под називом "Нехат"; члан 39. под називом "Стварна заблуда"; члан 40. под називом "Правна заблуда" и Глава XIV под називом "Одговорност правних лица".

(2) Уколико није друкчије прописано одредбама овог закона, слједеће одредбе Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09 и 12/10 - у даљем тексту: Закон о кривичном поступку) примјењиват ће се мутатис мутандис у прекрајном поступку: Глава I под називом "Основна начела"; Глава III под називом "Правна помоћ и службена сарадња", Глава IV Одјељак 2. под називом "Мјесна надлежност" и Одјељак 3. под називом "Спајање и раздавање поступка"; Глава V под називом "Изузеће"; Глава VII под називом "Бранилац"; Глава VIII Одјељак 1. под називом "Претрес стана, просторија и особа"; Глава VIII Одјељак 2. под називом "Привремено одузимање предмета и имовине"; Глава VIII Одјељак 4. под називом "Испитивање осумњиченог"; Глава VIII Одјељак 5. под називом "Испитивање свједока"; Глава BIII Одјељак 6. под називом "Увиђај и реконструкција "; Глава VIII Одјељак 7. под називом "Вјештачење"; Глава XI под називом "Поднесци и записници"; Глава XII под називом "Рокови"; Глава XVI под називом "Трошкови кривичног поступка"; Глава XVII под називом "Имовинско-правни захтјеви"; Глава XXI под називом "Главни претрес"; Глава XXIII Одјељак 1. под називом "Жалба на првостепену пресуду"; Глава XXIV под називом "Ванредни правни лијекови"- "Понављање поступка"; Глава XXVII под називом "Поступак према малољетницима", Глава XXVIII под називом "Поступак за кривична дјела против правних лица" и Глава XXIX под називом "Поступак за примјену мјера безбиједности, за одузимање имовинске користи прибављене кривичним дјелом и за опозивање условне осуде".

(3) У случају било каквих несагласности између одредби Кривичног закона из става (1) овог члана и одредби Закона о кривичном поступку из става (2) овог члана и овог закона, примјењиват ће се одредбе овог закона. Упућивање на одредбе Закона о кривичном поступку које се односе на тужиоца на одговарајући начин примјењиват ће се на сваки овлашћени орган.

Члан 56.
Уручење прекрајног налога

- (1) Прекрајни налог састоји се од оригиналa и најмањe двијe копијe. Оригинал задржава овлашћени орган у своjoј eвиденциji. Двијe копијe уручуju сe окривљеном.
- (2) Прекрајни налог може сe уручити окривљенику на било који од сљедећих начина:
- 1) личним уручењем,
 - 2) уручењем путем поште или
 - 3) причвршћивањем или остављањем прекрајног налога на сигурном и видљивом мјесту на моторном возилу ако је прекрај који је почињен везан уз непрописно паркирање моторног возила.
- (3) Када је прекрајни налог уручен лично, датум уручења је датум када га је окривљени примио. Када је прекрајни налог уручен путем поште, сматраћe сe да је достава извршена по истеку пет радних дана након што га је овлашћени орган предао на пошту. Када је прекрајни налог остављен на моторном возилу, датум уручења је датум када је остављен на моторном возилу.

Члан 75.
Уручење рјешења

Суд ћe уручити копију рјешења о прекрају личним уручењем или путем поште окривљеном и овлашћеном органу или оштећеном у року три дана од дана доношења рјешења о прекрају. Када је рјешење о прекрају уручено путем поште, сматраћe сe да је достављање извршено по истеку пет радних дана од дана када је рјешење предано на пошту.

Члан 97.
Рок

Захтјев за понављање прекрајног поступка мора сe поднијети у року шест мјесеци од дана правоснажности рјешења о прекрају.